

که در بسیاری از پروژه‌ها باعث تفسیرهای نامناسب خواهد شد.

- پروتکل SCL دیدگاه قضایی و عملی را نیز در نظر گرفته است. این پروتکل اشاره می‌کند که رویه‌های دادگاهی فعلی تمایل دارند مالکیت شناوری را به پروژه اختصاص دهند، اما همچنان تفسیر حقوقی و قراردادی را به طرفین واگذار می‌کند. در مقابل، سند تحلیل تاخیرات سازمان برنامه، این رویکرد را بدون بررسی سایر جنبه‌ها، به‌عنوان یک اصل قطعی تلقی کرده است.

سند سازمان برنامه، با ارائه یک تعریف کلی و بدون انعطاف از مالکیت شناوری، مشکلات متعددی را در تفسیر و اجرای آن ایجاد خواهد کرد. در مقابل، پروتکل SCL با ارائه دیدگاه‌های مختلف و اجازه انعطاف‌پذیری در قراردادها، رویکرد بسیار منطقی‌تری دارد.

۴. مالکیت شناوری از منظر سند AACE 29R-03

سند AACE-29R-03 یکی از جامع‌ترین منابع در تحلیل تاخیرات و مدیریت شناوری است. این سند در مقایسه با پیش‌نویس سند سازمان برنامه و پروتکل SCL برتری‌های قابل توجهی در زمینه شناوری دارد.

۱.۴. مقایسه سند سازمان برنامه و پروتکل SCL با سند AACE 29R-03

۴. در ادامه به بررسی سند AACE 29R-03 در ارتباط با شناوری و مقایسه آن با پروتکل SCL و سند AACE می‌پردازیم.

۱.۱.۴. مفهوم “First-Come-First-Serve”

یکی از مهم‌ترین اصولی که در سند AACE مطرح شده است، مفهوم “اولویت با اولین استفاده‌کننده (First-Come-First-Serve)” است. در AACE، اگر یک طرف زودتر از طرف دیگر شناوری را مصرف کند، طرف دیگر نمی‌تواند ادعا کند که مالک شناوری بوده است. این اصل باعث ایجاد شفافیت در استفاده از شناوری می‌شود و تعریف را کاملاً واضح می‌کند. اما نه در پروتکل SCL و نه در سند سازمان برنامه، ترتیبی برای استفاده از شناوری با ذکر عبارتی مشخص بیان نشده است. این موضوع باعث تفسیرهای مختلف در دعاوی خواهد شد، چرا که مشخص نیست کدام طرف در شرایط برابر، حق اولویت در استفاده از شناوری را دارد.

صرف بیان اینکه مالکیت شناوری در اختیار پروژه است و دادن اختیار به طرفین برای استفاده از شناوری، بیانگر توالی و حق تقدم استفاده نیست و این تعریف نقص دارد!

۲.۱.۴. تفکیک بین “شناوری شبکه” و “شناوری پروژه”

سند AACE بین شناوری شبکه (Network Float) و شناوری پروژه (Project Float) تمایز قائل شده است. شناوری شبکه به بخش‌های مختلف برنامه‌ریزی مربوط می‌شود و ممکن است در اختیار پیمانکار یا کارفرما باشد. در حالی که شناوری پروژه یک منبع کلی برای مدیریت ریسک‌های پروژه است.

اما نه در پروتکل SCL و نه در سند سازمان برنامه، این تفکیک وجود ندارد و به‌صورت کلی، شناوری متعلق به پروژه تلقی شده است، بدون آنکه مشخص شود چه نوع شناوری مدنظر است. این موضوع می‌تواند در قراردادهای پیچیده باعث سوءتفاهم و اختلافات جدی شود. این موضوع بدان علت است که باید بدانیم در زمان تسریع پروژه و قصد پیمانکار مبنی بر تکمیل زودهنگام، مالکیت شناوری ایجادشده در اختیار چه طرفی است و این موضوع باید از شناوری شبکه تفکیک شود.

۳.۱.۴. تحلیل شناوری در شرایط خاص (Disruption و Constructive Acceleration)

سند AACE به مواردی مانند کاهش بهره‌وری (Disruption) و تسریع اعتباری (Constructive Acceleration) پرداخته است. در این شرایط، مصرف شناوری می‌تواند پیامدهای خاصی برای پروژه ایجاد کند که در تصمیم‌گیری‌های مرتبط با تاخیرات باید لحاظ شود. سند AACE برای جلوگیری از ابهامات در این موارد، تعریف مالکیت شناوری را به همه موارد مرتبط کرده تا اشاره کند در صورتی که به این دلایل هم شناوری مصرف شود، باز مالکیت شناوری مصداق داشته و مبنای محاسبات است.